

Ὁμὲρ Πασσᾶ ἦτο ἡ τῶν Στύρων. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης ὑπῆρξεν ἀτυχὲς, διότι ὁ Ὁμὲρ Πασσᾶς πληροφορηθεὶς τὴν πολιιορκίαν τοῦ γαμβροῦ τοῦ ἔσπευσε μεταχιλιάδων στρατοῦ ἐπίκουρος εἰς ὃν στρατὸν ἐμψυχίζετο πᾶσα ἀνδρία, καὶ οἱ Ἕλληνες ὑπέκυψαν εἰς τὴν ὕλην, διότι εἰς πρὸς ἑκατὸν ἐμάχοντο. Εἰς τὴν μάχην ταύτην ὁ Βάσσος ἔλαβε πληγὴν εἰς τὸν τράχηλον καὶ ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθη, μολονότι ἐπολέμησε μόνος διότι μόνον τὸ ὄχυρωμα αὐτοῦ προσεδλήθη· ὁ δὲ Ἐράντος περὶ οὗ κατωτέρω θὰ λάβωμεν ἀφορμὴν νὰ ὁμιλήσωμεν ἐν ἐκτάσει, ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ μετὰ δεκαπέντε συμπολιτῶν τοῦ ὀχυρωθεὶς ἐπέμενε πολεμῶν, καὶ ἀβλαβῆς διμεινε μετὰ τῶν συντρόφων του χάριν τῆς στρατηγικῆς ἐμπειρίας καὶ ἀνδρίας του, ὡς γράφει ὁ Τρικούπης. Ἐσώθη φαίνεται ἐκ θείας προνοίας διὰ νὰ ἀπαθανατισθῇ εἰς τὸν ἐνδοξον βράχον τῶν Ψαρόρων.

Μετὰ τὴν μάχην ταύτην μετέβη ὁ Βάσσος εἰς Στράπωνες· ἐκεῖ συνῆψε δευτέραν μάχην μετὰ τοῦ ἰδίου Ὁμὲρ Πασσᾶ εἰς τὸ χωρίον Πετριάς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. Ἡ τρίτη μάχη ἔλαβε χώραν εἰς Καδὴ ἐπίσης τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. Αἱ τρεῖς αὗται μάχαι ἐγένοντο κατὰ τὸ 1821. Ἡ τετάρτη εἶναι ἡ μάχη τῶν Στύρων εἰς τὴν ἡ Ἑλλάς ἐθρήνησεν ἐν ἑκ τῶν γενναιοτέρων αὐτῆς τέκνων τὸν Ἡλίαν Μαυρομιχάλην Μπειζαδέν. Οἱ δύο ἀρχηγοὶ τῆς Εὐβοίας Βάσσος ὁ Μαυροβουνιώτης καὶ Ἡλίας Μπειζαδὲς ὠρκίσθησαν ἐνώπιον τοῦ ἐπισκόπου Καρυσσίας ὅτι θὰ συνεργασθῶσιν εὐκρινῶς καὶ ὡς ἀδελφοί, ἕνα μόνον ἐπιδιώκοντες σκοπὸν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς νήσου Εὐβοίας ἐκ τῶν βιαιοτέρων τυράννων τῆς ἐποχῆς. Εἶπομεν καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμῶν ὁμιλίᾳ ὅτι οἱ Τούρκοι τῆς Εὐβοίας ἦσαν θηρία, καὶ τοῦτο δὲ εἰς τὸ ἐάν μὴ πάντες οἱ πλείστοι ἦσαν ἐξομῶται. Πληροφορηθέντες οἱ ἀρχηγοὶ οὗτοι ὅτι

